

også mange områder, som vi skal udvide samarbejdet på.

Men det, diskussionen går på her, er jo meget: Hvor går grænsen? Hvad er det for nogle ting, som vi faktisk synes vi skal bestemme her i Danmark? Hvilke ting vil vi godt overlade til EU? Det, der er essensen i ØMU'en og også i vores tilslutning, er klart, at en hel masse områder, som i dag bestemmes i Danmark, bliver presset over mod at blive bestemt i EU, og nogle af de steder, som der klart kommer pres på, er arbejdsmarkedsområdet og socialområdet.

Derfor er det ikke uvæsentligt at diskutere Nice, for dér kommer det op. Det kommer op i lyset af ØMU'en, og noget af det, vi kan frygte meget, er netop, at der kommer et pres på noget af det, der er vores velfærdsområde, hvor vi har en anden måde at lave velfærd på end de andre lande. Det er ikke noget med, at vores beslutningsret bliver frataget os, men vi kommer under et pres mod et velfærdssystem, som vil skabe større ulighed og dermed også, hvis vi tager de ældre, vil gøre det sværere for os faktisk at give de svage ældre en ordentlig støtte.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan godt forstå ubehaget ved at få diskuteret retningen af projektet, men det er, som hr. Bendt Bendtsen godt turde sige det i maj, et klokkeklart borgerligt projekt. Det er, som hr. Anders Fogh Rasmussen tidligere har sagt det, en garanti. Euroen er en garanti, sagde hr. Anders Fogh Rasmussen, og det kan jo bekræftes, for hr. Anders Fogh Rasmussen er i salen. Euroen er en garanti imod det, hr. Anders Fogh Rasmussen betragter som uansvarlig socialdemokratisk finanspolitik. Så indlysende rigtigt er det jo, hvilken retning projektet har.

Så taler hr. Bendt Bendtsen om, at økonomisk stabilitet er en forudsætning for fred. Fuldstændig korrekt, men derfor har vi jo også et kæmpemæssigt problem med euroen, fordi Euroland er så forskelligt socialt og økonomisk, fra Grækenland til de rigeste dele af Italien, til de rigeste dele af Tyskland, fra de steder, hvor der er drøn på, til de steder, hvor der ikke er drøn på.

Her vil man prøve at rumme så store sociale og økonomiske forskelle inden for samme møntunion. Uden at have et apparat til at hjælpe de steder, der er bagud, får man uundgåeligt store sociale spændinger i Euroland, og det er nemlig store sociale spændinger, der er på vej,

og det er bestemt ikke til gavn for freden. Det kan jeg love.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår ikke et klap efter at have hørt hr. Bendt Bendtsen i et par omgange. Altså vi får at vide, at euroafstemningen den 28. september ikke har en døjt med Nicetraktaten at gøre, men derimod har euroafstemningen den 28. september noget med udvidelsen at gøre, noget med stabiliteten at gøre, noget med en hel masse ting at gøre, men ikke lige med Nicetraktaten, som vi så dog fra hr. Claus Larsen-Jensens side bliver mindet om lige er forudsætningen for udvidelsen, altså den udvidelse, vi også stemmer om den 28. september. Hvordan i alverden hænger det sammen?

Hænger det i virkeligheden sammen på den måde, at de ting, som det passer ind i det politiske kram for hr. Bendt Bendtsen og jaføljen at sige hænger sammen med euroafstemningen den 28. september, må vi gerne tale om, men de ting, der kan være ømme for jasiden, og som kan ligge i Nicetraktaten, som jasiden helst ikke vil have nogen debat om før den 28. september, skal gemmes af vejen, og dér får vi så at vide, at det har ikke en døjt med euroafstemningen at gøre. Det er jo kun euroen og, nå ja, så udvidelsen og stabiliteten og de ting, man har en interesse i at få sagt noget om.

Jeg synes simpelt hen, det er for pinligt med sådan en argumentation. Selvfølgelig har de ting, der foregår også i Niceforhandlingerne, med euroen at gøre. Selvfølgelig er der nogle eurolande, der har en speciel interesse i at sætte en speciel dagsorden, og selvfølgelig sætter de Danmark under pres, og det kan hr. Bendt Bendtsen jo bare bekræfte heroppefra i stedet for at prøve at komme med de søforklaringer.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Der er jo ting omkring Velfærdsdanmark, som vi som danskere ikke mener EU kan blande sig i, men vi er da nødt til på en række områder – det er til hr. Knud Erik Hansen – at se på, hvordan vi kan udvikle også EU, fordi verden ikke står stille, og det vil man gerne være med til i SF. Hvorfor kører man sig så ud på et sidespor ved at stemme nej? Og arbejdsmarkedsområdet? Jamen vi skal da være med for at præge det også med den danske model, som vi synes er en god idé på det område.